

9. května

SV. JIŘÍHO PRECY, KNĚZE**PAMÁTKA**

Jiří Preca [preka] se narodil 12. února 1880 ve Vallettě, hlavním městě Malty, tehdejší britské kolonie. V dětství přijal škapulír. Roku 1906 byl vysvěcen na kněze, působil převážně ve farnosti sv. Kajetána v Hamrunu. Svůj život zasvětil šíření evangelia a katechezi dětí i dospělých. Roku 1907 založil Společnost křesťanské nauky (Societas doctrinae Christianae), společenství mužů věnujících se katechezi. Dochovalo se téměř 150 jeho drobnějších spisů, které publikoval v maltštině, aby byly srozumitelné všem (jako úřední jazyky převládaly italština a angličtina). Roku 1919 složil profesi terciáře řádu karmelitánů a zvolil si jméno Frankus (podle bl. Franka ze Sieny, italského kajčnicka a karmelitána ze 13. století). Měl velkou úctu k tajemství Vtělení. Neúnavně šířil zbožnost k Panně Marii Karmelské, podporoval škapulířová bratrstva. V roce 1952 jej generální převor přičlenil k prvnímu řádu karmelitánů. Roku 1957 navrhl pro soukromou modlitbu růžence pět tajemství světla (a přispěl tak k veřejnému vyhlášení této modlitby papežem Janem Pavlem II. roku 2002). Zemřel 26. července 1962 ve vesnici Santa Venera, jeho ostatky jsou uloženy poblíž mateřského domu Společnosti v Blata l-Bajda. Za blahoslaveného byl prohlášen roku 2001, za svatého o šest let později.

Společné texty o duchovních pastýřích.

Modlitba se čtením**DRUHÉ ČTENÍ**

Ze spisů svatého Jiřího Precy, kněze

(z dílka „Žalm karmelitána bratra Franka“)

Mystická duše hlásá Boží chválu

*Veliké a podivuhodné jsou tvé skutky, Pane, Bože vševlád-
ný! Spravedlivé a spolehlivé jsou tvé cesty, králi národů! Kdo
by nevzdával, Pane, úctu a slávu tvému jménu? Vždyť ty je-
diný jsi svatý! Všechny národy přijdou a budou se před te-
bou klanět, neboť se ukázalo, že tvá rozhodnutí jsou spraved-
livá.¹*

Kdo je, Bože, jako ty? Kdo nebo co může existovat bez tvé posily? Ty jediný jsi byl dříve než všechno tvorstvo, utvořené tvým mocným slovem. A krása díla tvých rukou je plodem věčného úradku tvé mysli: řekl jsi, a hle, vše bylo stvořeno podle tvé vůle. Z hlíny země jsi učinil člověka a ty, Pane, Bože, ty Hospodine, jsi mu dechem svého ducha dal život, stvořil jsi jej ke svému obrazu a podobě. Do jeho srdce jsi vepsal niterný zákon a jím jsi jej těsně připoutal k sobě: ke své slávě, můj Pane, protože všechno jsi stvořil pro sebe. K jeho prospěchu jsi chtěl, aby se člověk těšil z tvého pokoje, a tak jsi jej učil, aby tě miloval celým srdcem, nade všechno, a aby miloval svého bližního jako sebe samého.

V den zkoušky jsi jej právem obnažil odnětím svých darů, pokořil jej oděvem ze zvířecí kůže a poslal do vyhnanství, vždyť se nechal svést starým a závistivým protivníkem a nepopřál sluchu tvému slovu. Proto jsi mu podivuhodně zaslíbil vykupitele, který k nám přijde v čas tebou stanovený, aby pozvedl padlé lidstvo. Slovo Boží se tedy stalo tělem; a z jeho těla vytryskla drahocenná krev. Ó Pane, Bože nekonečně milosrdný, jak by si tvůj starý nepřítel mohl vůbec kdy pomyslet, že ty napraviš velikou zkázu, kterou on způsobil?! Příčinou tohoto zázraku nad zázraky je tvá láska k nám...

Jsi láska! A všichni, kdo tě poznávají, jsou touto láskou tak zapálení, že zůstávají v tobě a ty v nich. Ó pravá lásko, lásko čistá, lásko věčná, v níž jediné je život! Ó Bože, všechno jsi stvořil; a i když sis zvolil sám zůstat skrytý očím lidí, veškeré tvé tvorstvo zjevuje tvou slávu, ó Bože. Všichni touží vidět tvou tvář, ale jak jsi sám zjevil svému služebníku Mojžíšovi, žádný člověk nemůže vidět tvou tvář a zůstat naživu.² Jen ty můžeš dát tvoru milost tě poznat, kdežto jen člověk může zavinit svou duchovní nevědomost. Vždyť kdy (se stalo, že) ses rozhodl nedopřát osvětlení někomu, kdo chce poznat pravé světlo, jímž jsi ty? Všichni tě mohou poznat, (stejně) jako tě poznali svatí! Požehnaná duše, která tě poznává! Neboť nachází poklad svého srdce, když pokorně poznává tvou nekonečnou velikost a svou nicotu. Poznává, že jsi svatý, svatý, svatý, a s upřímnou kajícíností se nechává očistit od svých vin,

aby se mohla líbit tvým očím. Požehnaná duše, která tě poznává, ó Pane, Bože! Spojuje se s tebou, aby se nikdy, ze žádného důvodu nebo příčiny, od tohoto spojení neodtrhla. Duše, která dospívá k poznání tebe, se odlučuje ode všeho a ode všech a ustavičně tě vyznává. Tak tě totiž poznal Eliáš a horlivě o tobě svědčil mezi lidmi. Poznala tě přeslavná Panna Maria, její duše tě velebila a prohlašovala, že jsi mocný a svatý. Všichni svatí tě poznali, a našli v tobě věčný život. *Věčný život pak je to, že poznají tebe, pravého živého Boha, a Ježíše Krista,*³ kterého jsi poslal jako spasitele světa. Ó Bože, duše, která dospěla k poznání tebe a k poznání Ježíše Krista, netouží už po ničem na této zemi než po tobě, jako prahne žíznivá laň po bystřinách živé vody.⁴

Ježíš Kristus je náš učitel a náš spasitel. Skrze něho a v něm, Bože Otče s Bohem Duchem svatým, ať je ti vzdávána všechna čest a sláva na věky věků. Amen.

¹ Zj 15,3-4. ² Srov. Ex 33,20. ³ Srov. Jan 17,3. ⁴ Srov. Žl 42,2.

ZPĚV PO DRUHÉM ČTENÍ

Lk 1, 46-47. 49; 1 Král 19, 14a

Velebí má duše Hospodina a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli, * že mi učinil veliké věci ten, který je mocný. Jeho jméno je svaté.

V. Planu horlivostí pro Hospodina, Boha zástupů, * že mi učinil.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Bože, tys povolal svatého kněze Jiřího, aby hlásal evangelium lidem, kteří žijí a hledají tě ve světě; dej prosíme, ať na jeho přimluvu také my k tobě přivádíme své bratry a sestry a usilujeme o spásu všech. Skrze tvého Syna...